

Joels bok och den laodikeiska sjundedagsadventistkyrkan - Nummer tjugoåtta

Jeff Pippenger

2026-01-14

Nummer tjugoåtta

Vi identifierar de tolv messianska uppfyllelserna i Matteusevangeliet och sammanför dem med vägmarkerna för de etthundrafyrtiofyra tusen. Vi har identifierat Kristi födelse som vägmarken för ändens tid, vilken inleder varje reformatorisk rörelse. Kristi födelse motsvarar 1989, ändens tid för de etthundrafyrtiofyra tusen. Den vägmarken följs alltid av en vägmark där budskapet förs fram på den offentliga arenan, så att allmänheten därefter kan hållas ansvarig.

Den andra messianska uppfyllelsen var Kristi undervisning i liknelser, vilken definierar den metodik som används för att framställa det budskap som formaliseras efter ändens tid, när en ökning av kunskap leder till ett budskap för den särskilda generationen. Det var 1831 för milleriterna och 1996 för de etthundrafyrtiofyra tusen. Efter att budskapet har gjorts offentligt blir det därefter bemyndigat genom en profetians uppfyllelse som markerar början på prövningsprocessen. Denna bemyndigande uppfyllelse var den 11 augusti 1840 för milleriterna och 11 september för de etthundrafyrtiofyra tusen.

Den tredje messianska vägmärket är budbärarna från 11 september

Och han kom och bodde i en stad som kallades Nasaret, för att det skulle uppfyllas som hade blivit sagt genom profeterna: Han skall kallas nasaré. Matteus 2:23.

Förutsägelse

Och en telning skall skjuta upp ur Jishajs stam, och ett skott skall växa fram ur hans rötter. Jesaja 11:1, Domarboken 13.

Roten till det hebreiska ord som översätts med ”Telning” är Netzer, vilket också är roten till Nasaret. Telningen kommer från Nasarets slumkvarter.

”Herren kommer att kalla unga män från livets enkla villkor in i sin tjänst, alldeles som han gjorde när han personligen levde här på jorden. Han gick förbi de lärda rabbinerna för att välja ödmjuka, olärda fiskare till sina första lärjungar. Han har arbetare som han kommer att kalla fram ur fattigdom och obemärkthet. Upptagna av livets vanliga plikter och klädda i grova kläder anses de av människor vara av ringa värde. Men de skall bli dyrbara juveler, att lysa klart för Herren. ’De skola vara mina, säger Herren Sebaot, på den dag då jag samlar mina juveler.’” Review and Herald, 5 maj 1903.

Den Helige Andes auktoritet, syster Whites auktoritet och det inspirerade godkännandet av Jones och Waggoner förkastades år 1888, liksom Kora hade gjort med Mose auktoritet.

”Så skall den tredje ängeln budskap förkunnas. När tiden kommer då det skall ges med största kraft, kommer Herren att verka genom ödmjuka redskap och leda sinnet hos dem som helgar sig åt hans tjänst. Arbetarna kommer att göras dugliga snarare genom hans Andes smörjelse än genom utbildning vid litterära institutioner. Trons och bönen män kommer att känna sig manade att gå ut med helig iver och förkunna de ord som Gud ger dem. Babylons synder skall blottläggas. De fruktansvärda följderna av att genom civil myndighet påtvinga kyrkans föreskrifter, spiritualismens intrång, den påvliga maktens smygande men snabba framryckning – allt skall avslöjas. Genom dessa allvarliga varningar kommer folket att väckas. Tusentals åter tusentals kommer att lyssna, människor som aldrig har hört ord som dessa. Med förundran hör de vittnesbördet att Babylon är kyrkan, fallen på grund av sina villfarelser och synder, på grund av att hon har förkastat den sanning som sänts till henne från himlen. När folket går till sina tidigare lärare med den ivriga frågan: Är detta så? framlägger predikanterna fabler och profeterar behagliga ting för att lugna deras fruktan och stilla det väckta samvetet. Men eftersom många vägrar att nöja sig med människors blotta auktoritet och kräver ett tydligt ’Så säger Herren’, kommer det populära prästerskapet, likt forna tiders fariseer, uppfyllda av vrede när deras auktoritet ifrågasätts, att fördöma budskapet såsom kommande från Satan och uppvigla de syndälskande folkmassorna att smäda och förfölja dem som förkunnar det.” The Great Controversy, 606.

De stammande läpparna från Nasarets slumkvarter anlände till Jesaja tjugosjus ”debatt”.

Med måtta, när du låter den skjuta upp, går du till rätta med den; han hejdar sin hårda vind på östanvindens dag. Jesaja 27:8.

Islams ”östvind”, framställd som ”det tredje ve”, och även som ”hednafolkens vrede”, släpptes lös och blev omedelbart återhållen den 11 september.

”Vid den tiden, medan frälsningens verk närmar sig sitt avslut, kommer nöd att drabba jorden, och nationerna skall vara vredgade, men hållas tillbaka så att de inte hindrar den tredje ängeln verk. Vid den tiden skall ’det senare regnet’, eller vederkvickelsen från Herrens ansikte, komma för att ge kraft åt den tredje ängeln starka rop och bereda de heliga att bestå under den tid då de sju sista plågorna skall utgjutas.” Early Writings, 85.

Mose, Ellen White, A. T. Jones och E. J. Waggoner intog då sin ställning vid 9/11 som väktarna i Habakkuk kapitel två, vilka frågade vad de skulle säga under Jesajas ”debatt”, som börjar när östanvinden anländer. Jesaja säger att ”debatten” är det som renar bort synderna från Guds folk.

Med måtta, när den skjuter upp, vill du gå till rätta med den; han hejdar sin hårda vind på östanvindens dag. Därför skall Jakobs missgärning bli sonad, och detta är all frukten av att hans synd tas bort: när han gör altarets alla stenar lika kritstenar som slås sönder, då skall aserorna och avgudabilderna inte bli stående. Jesaja 27:8, 9.

”Debatten” om att det senare regnet mäts vid 9/11, då islam släpptes lös och därefter hölls tillbaka, gäller hur Jakobs missgärningar undanröjs och därmed förvandlar Jakob till Israel. Den bibliska övergången från Jakob, en representativ förbundsman, till Israel identifierar år 1856, då den filadelfiska milleritrörelsen blev den laodiceiska milleritrörelsen, vilken sju år senare skulle bli den

laodiceiska sjundedagsadventistkyrkan. Denna övergång i milleriternas historia identifierar ett vägmärke i de etthundrafyrtiofyratusens historia, då de etthundrafyrtiofyratusens laodiceiska rörelse förändras till de etthundrafyrtiofyratusens filadelfiska rörelse. Denna övergångspunkt är när Jakob, som betyder bedragaren, förändras till Israel, som betyder övervinnaren.

”Striden” renar Jakob från hans missgärningar, och han blir Israel, övervinnaren. De som framställs som Israel övervinner genom Ordets blod och sitt vittnesbörds ord.

Och de övervann honom genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord; och de älskade inte sina liv ända till döden. Uppenbarelseboken 12:11.

”Ordet i deras vittnesbörd” är det budskap som Habackuks väktare bad att få förstå. Det representerar deras helgelse och Lammets blod, deras rättfärdiggörelse.

Jag vill stå på min vaktpost och ställa mig på tornet, och jag vill speja för att se vad han skall tala till mig och vad jag skall svara när jag blir tillrättavisad. Habackuk 2:1.

Ordet ”tillrättavise” betyder ”resonerade med” och motsvarar Jesajas ”rättstvist” som avlägsnar Jakobs synder. Väktaren i Habackuk vill veta vad hans vittnesbörd skall vara, och han får veta att Habackuks tavlor är det budskap som skulle göra det möjligt för dem som önskade läsa att löpa igenom Skrifterna och finna budskapet om rättfärdiggörelse genom tro. Habackuk två identifierar tydligt väktaren vid slutet av de första fyra verserna såsom tillhörande den grupp som rättfärdiggörs genom tro.

Se, den som är uppblåst i sin själ är inte rättsinnig i sitt inre; men den rättfärdige skall leva genom sin tro. Habackuk 2:4.

Budskapet på dessa två tavlor är Jeremias gamla stigar. Men när Jeremias väktare stötte i basunen, vägrade den klass av upprorsmakare, vilkas själar är uppblåsta, att höra. De var samma klass som i föregående vers, vilka vägrade att vandra på de gamla stigarna för att finna vila och vederkvickelse.

Så säger Herren: Stå på vägarna och se, och fråga efter de gamla stigarna, vilken som är den goda vägen, och vandra på den; så skall ni finna ro för era själar. Men de sade: Vi vill inte vandra på den. Jag satte också väktare över er och sade: Hör trumpetens ljud. Men de sade: Vi vill inte höra. Jeremia 6:16, 17.

Väktarna som sattes över Guds folk vid 9/11 var Mose, Ellen White, Jones och Waggoner, representerade av Moses stammande läppar, vilket framställdes genom hans fruktan för att tala det egyptiska språket, ett språk som han inte hade använt på fyrtio år. I förhållande till alla hebréerna och den blandade skara som tillsammans med Mose drog genom Röda havet, var Mose mannen med den främmande accenten. Hans accent var den nasareiska accenten. Också Petrus fick sin accent utpekad.

Och efter en stund kom de som stod där fram till honom och sade till Petrus: ”Visst är också du en av dem, ty ditt tal röjer dig.” Matteus 26:73.

I berättelsen om Petrus förnekade han tre gånger och røjdes i samtalet genom sitt uttal, eller sin stammande tunga. En grupp i striden frågade Gud: ”vad skall jag säga i striden?” De ”ser” de gamla stigarna och de ”lyssnar” till basunens ljud. De ser och hör, och när de slutligen ”strider”, övervinner de. Budskapet om att övervinna i de yttersta dagarna framställs som det laodiceiska budskapet. Till skillnad från den laodiceiska församlingen har den filadelfiska församlingen ingen fördömelse.

Den som övervinner skall jag göra till en pelare i min Guds tempel, och han skall aldrig mer gå ut därifrån; och jag skall skriva på honom min Guds namn och namnet på min Guds stad, det nya Jerusalem, som kommer ner från himlen från min Gud; och jag skall skriva på honom mitt nya namn. Den som har öron, han höre vad Anden säger till församlingarna.
Uppenbarelseboken 3:12, 13.

Trots att ingen fördömelse uttalas, gäller löftet till Filadelfia endast dem ”som segrar”. Den filadelfiska församlingen ställs i kontrast till den laodiceiska församlingen och kännetecknas av en klass som behöver segra och en klass som har sekrat. Den filadelfiska församlingen ställs i kontrast till den laodiceiska församlingen, och den laodiceiska församlingen är de oförståndiga jungfrurna i Matteus 25.

”Det tillstånd i församlingen som representeras av de fåvitska jungfrurna omtalas också som det laodiceiska tillståndet.” Review and Herald, 19 augusti 1890.

Vid 9/11, när ängeln steg ned vid de två tvillingtornens sammanbrott, började Jones och Waggoner framläggningen av det laodiceiska budskapet, och debatten om det sena regnet tog sin början. Jeremias trumpetbudskap är den sjunde trumpet, som är det tredje ve, vilket är islam såsom identifierat i de gamla stigarna, representerade av sanningarna, ALLA sanningarna, framställda på Habackuks tabeller från 1843 och 1850. Det laodiceiska budskapet är det enda hoppet om frälsning, och ordet frälsning betyder helande. Vare sig Kristus framställer sig själv såsom bultande på en laodiceisk människas hjärtas dörr, eller lovar laodicén att om de vill sluta fred med Honom, skall Han sluta fred med dem, så är det endast budskapet om helande som erbjuds en laodiceisk sjundedagsadventist.

Det fjärde messianska vägmärket är det laodiceiska budskapet om 11 september.

För att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeten Esaias, när han sade: Han tog på sig våra svagheter och bar våra sjukdomar. Matteus 8:17.

Förutsägelse

Sannerligen, våra sjukdomar bar han, och våra sorger tog han på sig; men vi höll honom för att vara hemsökt, slagen av Gud och pinad. Jesaja 53:4.

Och skriv till ängeln för församlingen i Laodicea: Detta säger Amen, det trovärdiga och sannfärdiga vittnet, begynnelsen till Guds skapelse: Jag känner dina gärningar, att du varken är kall eller varm. Jag skulle önska att du vore kall eller varm. Därför, eftersom du är ljum och

varken kall eller varm, skall jag utspy dig ur min mun.

Därför att du säger: Jag är rik och har blivit förmögen och behöver ingenting, och inte vet att du är eländig och ömkansvärd och fattig och blind och naken:

Jag råder dig att köpa av mig guld, luttrat i eld, så att du må bli rik, och vita kläder, så att du må bli klädd och din nakenhets skam inte blir synlig, och smörj dina ögon med ögonsalva, så att du må se.

Alla som jag älskar, dem tillrättavisar och tuktar jag; var därför nitisk och omvänd dig. Se, jag står vid dörren och klappar; om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig. Den som segrar skall jag ge att sitta med mig på min tron, liksom också jag har segrat och sitter med min Fader på hans tron. Den som har öron, han höre vad Anden säger till församlingarna. Uppenbarelseboken 3:14–22.

Rådet att köpa guld och vita kläder samt att smörja ögonen är det uttryckligen angivna botemedlet för ett tillstånd som slutar i evig död, inte bara död. Vilka problem det än må vara som guld, kläderna och smörjelsen avhjälper, står dessa problem lätt i samklang med att Kristus tog på sig våra sjukheter. Johannes var fängslad på Patmos för Guds ords och Jesu vittnesbörds skull, vilket är profetians Ande. Profetians Ande är botemedlet för Laodicea, och profetians Andes helande egenskaper förebildades genom att Kristus tog på sig våra sjukheter och bar våra sorger.

Det enda sättet för Kristus att ta våra svagheter är att vi öppnar vårt hjärtas dörr och tillåter föreningen av hans gudomlighet med vår mänsklighet. Han tar våra svagheter när han träder in i våra liv genom den helige Andes närvaro. Vi öppnar dörren genom att tillägna oss botemedlet. Det botemedel som öppnar hjärtat är guld, vita kläder och ögonsalva. Ögonsalvan är upplysningen från Guds ord, vilken endast åstadkoms genom den helige Ande. Bibeln är en lykta för vår fot, och det ljus som upplyser stigen är Midnattsropets ljus.

Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig. Psaltaren 119:105.

När en laodicé läggs på hjärtat att smörja sina ögon, skall han göra det med Guds ord, som är en lampa; men såsom det framställs i liknelsen om de tio jungfrurna är en lampa utan olja till ingen nytta. Laodicéerna har sina biblar, om än i allmänhet inte King James Version, men de har inte den helige Andes olja. Smörjelsen av laodicéernas ögon fullbordas genom ett budskap som bär den helige Andes närvaro.

Det guld som en laodiceisk kristen råds att köpa är inte endast tro, utan tro som verkar genom kärlek och renar själen. Liksom med ögonsalvan finns det även när det gäller guld, en förfalskad laodiceisk bekännelse. En laodiceisk kristen bekänner, liksom hela kristenheten, att han har ”tro”. Denna sorts tro är endast mänsklig övertygelse och en förfalskning av den tro som framställs som guld, ty den tron renar själen. Det är en tro som helgar, och de som äger en äkta helgad tro är heliga, ty helgad betyder att vara gjord helig. Laodiceerna har inte den tron, ty om de hade den, skulle Kristus inte stå utanför och söka inträde.

”Det finns ingen medelväg till det återupprättade paradiset. Det budskap som har givits åt människan för dessa sista dagar skall inte sammanblandas med mänskliga påfund. Vi skall inte

stödja oss på världsliga juristers klokskap. Vi måste vara ödmjuka bönenas män och inte handla som de som är förblindade av Satans redskap.

”Många har en tro, men inte en tro som verkar genom kärlek och renar själen. Frälsande tro är inte helt enkelt blott ett erkännande av sanningen. ”Också de onda andarna tro och bäva.” Guds Andes inspiration ger människan en tro som är en drivande kraft, som formar karaktären och leder människan högre än blott formella handlingar. Orden, handlingarna och anden skall bära vittnesbörd om det faktum att vi är Kristi efterföljare.

”Det största ljus och den största välsignelse som Gud har skänkt utgör inte någon trygghet mot överträdelse och avfall i dessa sista dagar. De som Gud har upphöjt till höga förtroendeposter kan vända sig bort från himlens ljus till mänsklig vishet. Då skall deras ljus bli mörker, deras av Gud anförtrodda förmågor en snara, deras karaktär en förargelse inför Gud. Gud låter inte gäcka sig. Ett avfall från honom har varit och kommer alltid att följas av sina säkra följder. Handlandet att begå gärningar som misshagar Gud kommer, om man inte bestämt omvänder sig från dem och överger dem, i stället för att söka rättfärdiga dem, att leda ogärningsmannen steg för steg in i bedrägeri, tills många synder begås ostraffat. Alla som vill äga en karaktär som gör dem till Guds medarbetare och få Guds bifall, måste skilja sig från Guds fiender och hålla fast vid den sanning som Kristus gav åt Johannes för att han skulle ge den åt världen.” Manuscript Releases, volym 18, 30–36.

De ”vita kläderna” är Kristi rättfärdighet.

Låt oss vara glada och jubla och ge honom ära; ty Lammets bröllop har kommit, och hans hustru har gjort sig redo. Och åt henne gavs att klä sig i fint linne, rent och vitt; ty det fina linnet är de heligas rättfärdighet. Och han sade till mig: Skriv: Saliga är de som är kallade till Lammets bröllopsmåltid. Och han sade till mig: Dessa är Guds sanna ord. Uppenbarelseboken 19:7–9.

Hustrun gjorde sig redo genom att tillämpa den trefaldiga botemedel som erbjöds Laodicea och förvandlade därigenom sig själv till en filadelfisk brud. Verserna talar direkt till adventismen, som representeras i liknelsen om de tio jungfrurna. Jungfrurna är de som väntar på att få gå till det bröllop till vilket de har blivit kallade. Bruden gjorde sig redo, ty detta blev henne givet i Sakarja kapitel tre, med Josua och ängeln. Där avlägsnades hennes smutsiga laodiceiska klädnad och ersattes med den vita linnenkruden, bröllopsklädnaden. Botemedlet får ett andra vittnesbörd i namnet Ellen Gould White. Ellen betyder ett klart och skinande ljus och representerar ögonsalvan. Gould är det gammalengelska ordet för guld och betyder guld. White representerar rättfärdighet, och det namnet gavs henne inte förrän 1846, när hon gifte sig med James. Hennes namn ändrades då till White. Namnbytet och äktenskapet är båda symboler på ett förbundsförhållande. Före äktenskapet hette hon Harmon, vilket betyder en fredens soldat, såsom hon då var. Ellen White är det laodiceiska budskapet, och att förkasta henne är att förkasta frälsningen!

Vi kommer att fortsätta att gå igenom de tolv messianska profetierna i Matteusevangeliet i nästa artikel.

”Uppenbarelseboken 3:14–18 citerat.

”Åh, vilken beskrivning! Hur många är det inte som befinner sig i detta fruktansvärda tillstånd. Jag vädjar innerligt till varje predikant att noggrant studera det tredje kapitlet i Uppenbarelseboken, ty där skildras det tillstånd som råder i de sista dagarna. Studera noggrant varje vers i detta kapitel, ty genom dessa ord talar Jesus till er.

”Om något folk någonsin har representerats av budskapet till Laodicea, så är det det folk som har haft stort ljus, den uppenbarelse av Skrifterna, som sjundedagsadventisterna har mottagit.” Manuscript Releases, volym 18, 193.

Det sanna, budhållande Gudsfolket visar världen en karaktär av obefläckad integritet och vittnar genom sitt eget handlingssätt om att Herrens lag är fullkomlig och omvänder själen. Så upphöjde och ärade Herren Jesus, Guds Son, genom sin lydnad mot Guds lag denna lag. Gud skall förvisso fördöma varje medlem i varje församling som gör anspråk på att vara sjundedagsadventist men som inte tjänar honom, utan genom stolthet, själviskhet och världslighet visar att sanningen med himmelskt ursprung inte har åstadkommit en reformation i hans karaktär.

”Läs noggrant Uppenbarelseboken 3:15–18. Jesu Kristi röst hörs. ’Alla som jag älskar, dem tillrättavisar och tuktar jag: var därför nitisk [inte halvhjärtad], och omvänd dig. Se, jag [din Frälsare] står vid dörren och klappar: om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom, och han med mig. Den som segrar skall jag ge att sitta med mig på min tron, liksom också jag har segrat och sitter med min Fader på hans tron’ [Uppenbarelseboken 3:19–21].”

”Skall församlingarna hörsamma det laodiceiska budskapet? Skall de omvända sig, eller skall de, trots att sanningens mest högtidliga budskap – den tredje ängelns budskap – förkunnas för världen, fortsätta i synd? Detta är det sista nådens budskapet, den sista varningen till en fallen värld. Om Guds församling blir ljum, står den inte längre i ynnest hos Gud än de församlingar som framställs såsom fallna och såsom en boning för onda andar och ett tillhåll för varje oren ande och ett fängelse för varje oren och avskyvärd fågel. De som har haft tillfällen att höra och ta emot sanningen och som har förenat sig med sjundedagsadventistsamfundet, kallar sig Guds budhållande folk och ändå inte äger mer livskraft och helgelse åt Gud än de namnkristna församlingarna, skall lika visst drabbas av Guds plågor som de församlingar som motsätter sig Guds lag. Endast de som helgas genom sanningen skall utgöra den kungliga familjen i de himmelska boningar som Kristus har gått bort för att bereda åt dem som älskar honom och håller hans bud.”

”Den som säger: Jag känner honom, och inte håller hans bud, han är en lögnare, och sanningen är inte i honom” [1 Joh. 2:4]. Detta innefattar alla som gör anspråk på att ha kunskap om Gud och att hålla hans bud, men som inte visar detta genom goda gärningar. De skall få efter sina gärningar. ”Var och en som förblir i honom syndar inte; var och en som syndar har inte sett honom och inte heller lärt känna honom” [1 Joh. 3:6]. Detta är riktat till alla församlingsmedlemmar, däribland medlemmarna i Sjundedagsadventistkyrkorna. ”Kära barn, låt ingen bedra er. Den som gör rättfärdighet är rättfärdig, liksom han är rättfärdig. Den som gör synd är av djävulen, ty djävulen har syndat från begynnelsen. För detta ändamål blev Guds Son uppenbarad: för att han skulle göra slut på djävulens gärningar. Var och en som är född av

Gud gör inte synd, ty hans säd förblir i honom, och han kan inte synda, eftersom han är född av Gud. Därpå är Guds barn och djävulens barn uppenbara: var och en som inte gör rättfärdighet är inte av Gud, inte heller den som inte älskar sin broder” [1 Joh. 3:7–10].

”Alla som säger sig vara sabbatshållande adventister och ändå fortsätter i synd, är lögnare i Guds ögon. Deras syndiga livsväg motarbetar Guds verk. De leder andra in i synd. Ordet kommer från Gud till varje medlem i våra församlingar: ’Och gör stigarna raka för era fötter, så att den som är halt inte kommer ur led, utan i stället blir botad. Sträva efter frid med alla och efter helgelse, utan vilken ingen skall se Herren. Se till att ingen går miste om Guds nåd, att ingen bitter rot skjuter skott och vållar oro, så att många blir orenade; att ingen är otuktig eller ohelig såsom Esau, som för en enda munsbit mat sålde sin förstfödslorett. Ni vet ju att då han sedan ville få välsignelsen som arv, blev han förkastad; ty han fann ingen plats för omvändelse, fastän han sökte den med tårar’ [Hebreerbrevet 12:13–17].”

”Detta är tillämpligt på många som bekänner sig tro sanningen. I stället för att överge sina lustfyllda vanor fortsätter de på en felaktig utbildningsväg under Satans bedrägliga sofisteri. Synden uppfattas inte som syndig. Själva deras samveten är befläckade, deras hjärtan är fördärvade, ja, till och med tankarna är ständigt fördärvade. Satan använder dem som lockbeten för att dra själar till orena handlingar som befläcker hela varelsen. ’Den som föraktade Mose lag [vilken var Guds lag] dog utan barmhärtighet på två eller tre vittnens utsaga: Hur mycket strängare straff, menar ni, skall då inte den anses förtjäna, som har trampat Guds Son under fötterna och räknat förbundets blod, genom vilket han blev helgad, som något oheligt och som har smädat nådens Ande? Ty vi känner Honom som har sagt: Hämnden hör Mig till, Jag skall vedergälla, säger Herren. Och vidare: Herren skall döma sitt folk. Det är en fruktansvärd sak att falla i den levande Gudens händer’ [Hebrews 10:28–31].” Manuscript Releases, volym 19, 175–177.